Instanța de fond: Judecătoria Criuleni, sediul Central (judecător Motricală Alexandru)
Dosarul nr.2ri-380/23
2-20053837-02-2ri-28062023

D E C I Z I E

14 noiembrie 2023 ***mun. Chişinău***

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând cererea de recurs declarată de avocatul Aronov Roman, în interesele lui **********împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023 pronunțată pe marginea cererii lichidatorului S.C. „*****” S.R.L., în procedura falimentului, *****, cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil, prin care cererea a fost admisă parțial, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

La data de 22.05.2020 ***** a depus cerere introductivă privind declararea insolvabilității S.C. „*****” S.R.L.

Prin încheierea instanţei de insolvabilitate din 25.05.2020 cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului S.C. „*****” S.R.L. a fost admisă spre examinare, concomitent a fost instituită perioada de observaţie şi a fost numit în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate *****, deţinătorul autorizaţiei nr.39 din 14.01.2015.

Prin hotărîrea din 03.08.2020 cererea introductivă a fost admisă, s-a constatat insolvabilitatea şi dispusă intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de S.C. „*****” S.R.L.; desemnat în calitate de lichidator al debitorului insolvabil S.C.

„*****” S.R.L., administratorul autorizat *****, deţinătorul autorizaţiei nr.39 din 14.01.2015.

Prin încheierea instanței de insolvabilitate din 07.04.2021, a fost dispusă trecerea S.C. „*****” S.R.L. la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului şi distribuirii produsului rezultat. S-a investit în funcţia de lichidator al S.C. „*****” S.R.L., administratorul autorizat *****, deţinătorul autorizaţiei nr.39 din 14.01.2015, cu atribuţiile prevăzute de art.66 din Legea insolvabilităţii, inclusiv valorificarea şi lichidarea masei debitoare.

După valorificarea masei debitoare lichidatorul S.C. „*****” S.R.L., ***** a înaintat instanţei de insolvabilitate raportul final cu privire la încetarea procesului de insolvabilitate faţă de S.C. „*****” S.R.L., totodată la data de 18.04.2022, invocînd că debitorul nu dispune de bunuri a depus cerere privind aprobarea remuneraţiei pentru executarea obligaţiilor în cadrul procesului în mărime de 100 000 lei şi încasarea acesteia din contul membrului organului de conducere a societăţii debitoare S.C. „*****” S.R.L., *****Usatîi, cît şi a cheltuielilor avansate în sumă de 7498,48 lei.

Poziţia instanţei de fond

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni sediul Central din 02.05.2023 a fost admisă parțial cererea administratorului autorizat, ***** cu privire la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil.

S-a aprobat remuneraţia administratorului autorizat, ***** pentru exercitarea atribuţiilor în calitate de lichidator al debitorului insolvabil S.C. „*****” S.R.L., în mărime totală de 100 000 lei.

S-a încasat de la **********în beneficul administratorului autorizat *****, suma de 105 498, 48, din care 5 498,48 lei, cu titlu de cheltuieli aferente şi 100 000 lei, cu titlu de remunerație. În rest, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023, la data de 12.05.2023 avocatul Aronov Roman, acționând în interesele lui **********a declarat cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023 cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă integral cererea administratorului autorizat,

***** cu privire la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere al debitorului insolvabil.

Argumentele părţilor

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că, luând act de încheierea primei instanţe, a ajuns la concluzia că acest verdict judiciar este vădit inadecvat şi neîntemeiat în partea ce ţine de încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „*****” S.C. şi pasibil casării, deoarece nu corespunde exigenţilor enunţate infra.

În mod special, atenţionează, că se conturează încălcarea esenţială a normelor de drept material şi de drept procedural, ceea ce, în conformitate cu art. 432 alin. (l)-(2) lit. a) şi lit. b) şi alin. (3) lit. d) din Codul de procedură civilă, serveşte drept temei de declarare a recursului.

În plus, încheierea în cauză denotă o vădită tendenţiozitate, exprimată prin încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depăşirea de către instanţa judiciara a mandatului său la judecarea cererii, formarea unei atitudini preconceput defavorabile recurentului şi favorabile părţii adverse, fapt ce denotă că încheierea menţionată nu conţine nici o argumentare adecvată ce ar determina definitiv şi incontestabil certitudinea adoptării soluţiei la care s-a ajuns.

Cu toate acestea, încălcarea esenţială a normelor de drept procedural şi de drept material la examinarea cererii depuse de lichidatorul S.R.L. „*****” S.C. (în procedura falimentului), ***** împotriva lui **********cu privire la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil de către prima instanţă, este inadmisibilă şi chiar periculoasă pentru pronunţarea unei încheieri bine întemeiate şi legale în cazul concret.

Astfel, temeiurile casării încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023 sunt următoarele:

1. concluziile Judecătoriei Criuleni, sediul Central, expuse în încheierea din 02.05.2023, sânt în contradicţie esenţială cu circumstanţele pricinii;
2. la judecarea cererii depuse de lichidatorul S.R.L. „*****” S.C. (în procedura falimentului), *****, împotriva lui **********cu privire la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „*****” S.C., normele de drept material şi normele de drept procedural au fost încălcate esenţial de instanţa de primul grad.

Astfel, în cazul admiterii cererii de încasare a remuneraţiei va exista problema unei ingerinţe în dreptul de proprietate al persoanelor fizice, indicate art. 32 alin. (2) şi 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii, iar în cazul respingerii cererii de încasare a remuneraţiei va apărea problema lezării dreptului de proprietate al administratorului autorizat.

Analizând echilibru dintre aceste două drepturi concurente, avocatul în acest caz, Aronov Roman, consideră că în speţa dedusă judecăţii prevalează dreptul de proprietate al persoanelor fizice indicate art. 32 alin. (2) şi 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii.

Corespunzător, se constată că încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „*****” S.C. pierd orice contact obiectiv atât cu legislaţia în vigoare a RM, cât şi cu practica judiciară bine stabilită în materie respectivă şi nu au explicaţii rezonabile şi raţionale în raport cu obiectul litigiului şi prin urmare, cerinţele cererii lichidatorului S.R.L. „*****” S.C. sunt inadecvate ansamblului probator administrat în pricina civilă respectivă.

Potrivit art. 4 al Constituţiei Republicii Moldova, dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului se interpretează şi se aplică în concordanţă cu pactele şi celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. În ceea ce priveşte aplicarea art. 4 din Constituţie, prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 55 din 14.10.1999 privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituţia Republicii Moldova, Curtea Constituţională a statuat că, această prevedere comportă consecinţe juridice, presupunând mai întâi, că organele de drept sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internaţional, acordând în caz de neconcordanţă prioritate prevederilor internaţionale.

Conform hotărârii nr. 10 din 16.04.2010 pentru revizuirea hotărârii nr. 16 din 28.05.1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituţia Republicii Moldova în redacţia hotărârii nr. 39 din 09.07.2001, Curtea Constituţională a statuat că practica jurisdicţională internaţională, este obligatorie pentru Republica Moldova ca stat care a aderat la Convenţia Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi libertăţilor fundamentale.

Prin ratificarea Convenţiei europene pentru apărarea dreptului omului şi libertăţilor fundamentale, inclusiv prin prisma art. 46 par. 1 din Convenţie, Republica Moldova şi-a asumat angajamentul de a se conforma hotărârilor

definitive ale Curţii în litigiile la care sunt părţi şi a le invoca inclusiv în cazuri similare în vederea evitării unor altor încălcări de acelaşi gen.

În temeiul prevederilor enunţate, precum şi reieşind din art. 4 al Constituţiei RM, art.-le 2 alin. (3) şi 12 alin. (1) CPC al RM, instanţele judecătoreşti naţionale au obligaţia să aplice în mod direct, atât prevederile Convenţiei Europene în tot spectrul al acesteia, cât şi concluziile instanţei europene în orice caz concret ce este supus aprecierii lor.

Menționează faptul că, cererea lichidatorului S.R.L. „*****” S.C., ***** este un act discreţionar şi nu rezultatul unui raţionament logic, bazat pe probe, al lichidatorului autorizat, iar pretenţiile acestuia în aspectul legat de încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil sunt în mod vădit netemeinice şi chiar absurde, întrucât lichidatorul autorizat nu a demonstrat cu claritate toate faptele care puteau duce la o concluzie corectă cu privire la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil.

Astfel, se simţe tendinţa lichidatorului autorizat S.C. „*****” S.R.L.de a induce intenţionat instanţa de judecată în eroare şi de a pretinde în mod abuziv la proprietate bănească a lui *****Usatâi.

În plus, toate argumentele lichidatorului S.C. „*****” S.R.L., ***** în justificarea preţenţiilor din acţiune invocată sunt neconfirmative, ilogice şi incorecte, ceea ce le conferă caracterul abstract şi pur virtual.

Altfel spus, înaintarea de către lichidatorul autorizat a cererii privitor la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil, fără motive bine justificate, nu poate fi privită de către instanţa de recurs altfel decât folosirea de către lichidator de drepturile sale procesuale cu rea-credinţă, ori de altfel, fiecare cerere înaintată în instanţă urmează a fi justificată şi întemeiată prin probe, fapt însă ignorat de către judecătorul fondului.

De asemenea, cererea privind încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil nu conţine temeiuri legale în baza cărora poate fi admisă cererea în cazul examinat.

Respectiv, încheierea criticată cuprinde motive contradictorii, iar motivarea actului contestat este expusă neclar, ceea ce este inadmisibil din punct de vedere al temeiniciei actului procedural, tocmai de aceea, judecătorul fondului are obligaţia

de a arăta motivele de fapt şi de drept care au format convingerea acestuia în sensul formulat.

În acelaşi context, avocatul, lecturând textul încheierii criticate, în raport cu circumstanţele faptice stabilite infra şi ţinând cont de prevederile legale aplicabile în speţă, menţionează că încheierea din 02.05.2023 este una neîntemeiată, or **********remarcă că nu s-a făcut o analiză multilaterală şi coerentă a tuturor probelor, eronat apreciindu-le şi în aşa fel, pronunţând o încheiere pripită şi vădit inadecvată ansamblului probator administrat în cauza civilă respectivă.

Remarcă faptul că, după cum rezultă expres din conţinutul încheierii din 02.05.2023, judecătorul fondului a constatat eronat mai multe temeiuri pentru angajarea răspunderii delictuale în cazul concret prin prisma art. 248 alin. (1) lit. c), lit. e), lit. h) şi lit. i) din Legea insolvabilității, şi anume:

1. deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;
2. ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;
3. nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității;
4. comiterea cu intenţie a altor fapte care aucauzat insolvabilitatea debitorului.

Este de observat că, în esenţă, din sensul art. 248 al Legii insolvabilității, rezultă în mod lucid caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea respectivă, care rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor procesului de insolvabilitate.

Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat-provocarea sau contribuirea la insolvenţa debitorului (incapacitatea de plată sau supraîndatorarea), precum şi legătura de cauzalitate între faptă săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Remarcă că, răspunderea subsidiară nu este operantă în mod mecanic în cazurile în care pasivul nu poate fl acoperit, ci doar atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea vreuneia din faptele expres şi limitativ enumerate la articolul 248 alin. (1) din Legea numită supra şi a căror consecinţe s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor pentru tragerea

răspunderii juridico-civile. Or, în temeiul art. 118 CPC RM obligaţia de probaţiune în cazul de referinţă revine reclamantului în persoana lichidatorului autorizat.

De aici rezultă şi un alt aspect care merită a fi menţionat şi anume că, conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile legale menţionate rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie se cer a fi intrunite cumulativ patru condiţii, si anume:

1. existenţa unui prejudiciu;
2. existenţa unei fapte ilicite;
3. existenţa unui raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu;
4. existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.

Prejudiciul reprezintă rezultate dăunătoare de natură patrimonială, nepatrimonială, efecte a încălcării drepturilor subiective şi a intereselor legitime ale unei persoane. Răspunderea civilă va apărea doar atunci când a fost cauzat un prejudiciu şi care, ulterior, va trebui reparat. Oricât de culpabilă nu ar fi fapta din punct de vedere civil, ea nu va produce efecte dacă nu s-a cauzat un prejudiciu. Prejudiciul este o condiţie a răspunderii civile şi autorul faptei va răspunde în limita prejudiciului cauzat.

Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Necesitatea raportului de cauzalitate rezultă şi din definiţia faptei ilicite, în condiţiile în care caracterul ilicit al acesteia este dat de împrejurarea că prin ea a fost încălcat dreptul obiectiv şi a fost cauzat un prejudiciu dreptului subiectiv al persoanei. Urmează că prejudiciul cauzat altuia, într-o asemenea ipoteză, trebuie să fie consecinţa faptei ilicite. Dreptul la reparaţie poate fi recunoscut numai pentru prejudiciile care sunt, neîndoielnic, consecinţa faptei ilicite.

Vinovăţia reprezintă atitudinea psihică a autorului faptei ilicite în raport cu fapta respectivă şi urmările pe care aceasta le produce.

Prezentul litigiu este fundamentat în drept şi pe dispoziţiile art. 19 alin. (l)-(2)Cod civil, şi anume: persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care

persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum şi beneficiul neobţinut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Însă la caz, în acţiunile membrului de conducere al S.C. „*****” S.R.L., **********nu sunt întrunite cumulativ patru condiţii enumerate supra, fapt confirmat prin materialele pricinii actuale.

În această ordine de idei, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârşirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ. Astfel, urmează a fi analizată existenţa legăturii de cauzalitate dintre eventuala faptă a persoanei care facea parte din organele de conducere ale debitorului şi starea de insolvabilitate în care acesta a ajuns. Sunt îndeplinite condiţiile tragerii la răspundere nu numai atunci când săvârşirea faptei a constituit o condiţie determinantă a incapacităţii de plată a debitorului, dar şi atunci când fapta ilicită a constituit numai o condiţie favorizantă.

În cazul cercetat, culpa membrului de conducere al S.C. „*****” S.R.L., **********urmează să fie constatată în mod convingător, reieşind din elementele obligatorii a răspunderii materiale: fapta ilicită, prejudiciu şi urmările prejudiciabile. Însă în cererea depusă de administratorul insolvabilităţii nu a fost invocată nici o circumstanță probantă care ar indica la acţiunile culpabile ale membrului de conducere **********de a continua activitatea debitorului care duce în mod vădit la incapacitate de plată.

Susține recurentul că, nu au fost întrunite condiţiile survenirii răspunderii subsidiare solidare/subsidiare, având în vedere şi faptul că nu au fost prezentate probe admisibile şi pertinente care ar demonstra culpa lui **********în cazul investigat.

Într-adevăr, astfel de circumstanţe în pricina civilă dată lipsesc, şi ca urmare, pretenţia lichidatorului autorizat ***** privind încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil devine în mod vădit neîntemeiată.

Concret la caz, trezeşte mari dubii argumentul primei instanţe precum că, membrul de conducere al S.C. „*****” S.R.L., **********a deturnat (a ascuns) o parte din activul debitorului, întrucât deturnarea fondurilor corporative în detrimentul întreprinderii şi al asociaţiilor, cât şi delapidarea averii îl constituie

obiectul infracţiunii (art. 191 Cod penal), iar astfel de circumstanţe infracţionale în cazul concret lipsesc şi nu există.

Necesită a fi menţionat şi faptul că argumentul primei instanţe precum că, membrul de conducere al S.C. „*****” S.R.L., **********a ţinut o contabilitate contrară prevederilor legii, precum şi a contribuit la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, îl califică ca fiind nefondamentat prin probe, deoarece prezentarea cu informaţie neautentică şi/sau incompletă a dării de seamă fiscale şi a informaţiei aferente raporturilor de muncă pentru stabilirea drepturilor sociale şi medicale, neprezentarea în termenul stabilit de legislaţie a dării de seamă fiscale şi a informaţiei aferente raporturilor de muncă pentru stabilirea drepturilor sociale şi medicale, pierderea, sustragerea sau distrugerea documentelor contabile până la expirarea termenului lor de păstrare, conform regulilor stabilite de Agenţia Naţională a Arhivelor îl constituie obiectul componenţei contravenţionale prevăzute de art. 301/1, art. 295 alin. (5) Cod contravențional, de vreme ce circumstanţe contravenţionale în cazul cercetat lipsesc şi nu există.

Insolvenţa a survenit nu din vina (culpa) lui **********şi că ultimul a acţionat cu bună-credinţă şi doar în interesul persoanei juridice, neavând scopul prejudicierii creditorilor.

În lumina celor enunţate, este important să se înţeleagă că judecătorul fondului a avut obligaţia să răspundă la aceste întrebări foarte importante pentru soluţionarea cauzei. În lipsa acestor răspunsuri, a fost pusă sub semnul întrebării legalitatea întregului proces de insolvabilitate în cazul respectiv.

Analizând conţinutul încheierii din 02.05.2023, în raport cu materialele dosarului, argumentelor invocate de către **********consideră că judecătorul fondului, contrar prevederilor citate, s-a referit, în mod declarativ, la art. 32 alin. (2), art. 40 al Legii insolvabilității, pe care a considerat eronat că sunt aplicabile în speţă şi a ajuns la concluzia greşită privind încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil, fără ca să se expună corect şi obiectiv asupra circumstanţelor concrete ale cauzei şi probelor administrate în cadrul procesului de insolvabilitate respectiv pe care se întemeiază concluziile lui privitoare la aceste circumstanţe.

Prin urmare, instanţa judecătorească poate considera că nu este necesar să răspundă la argumentele invocate de părţi dacă acestea sunt clar irelevante, neîntemeiate, abuzive sau inadmisibile sau din alte motive care contravin în mod

expres prevederilor legale sau practicii judiciare bine stabilite în materie (a se vedea hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, §31, 11 octombrie 2011).

Altfel spus, simpla afirmaţie a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate acceptată ca adevăr, iar modalitatea de motivare utilizată de instanţa de primul grad, respectiv, negarea realităţii evidente, nu poate influenţa convingerea bazată pe probe irefutabile (necombătute).

Atenționează recurentul că verificând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea lichidatorului autorizat *****, **********conchide că cerinţele acestuiat în nici un fel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 118 Codul de procedură civilă şi cele stipulate la art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, care impun obligaţia probaţiunii în judecată şi identificarea exactă şi univocă a condiţiilor angajarea răspunderii delictuale în cazul concret prin prisma art. 248 alin. (1) lit. c), lit. e), lit. h) şi lit. i) din Legea insolvabilității, iar aceste circumstanţe conduc spre admiterea prezentului recurs pe considerentul că instanţei de judecată nu au fost furnizate probe judiciare utile şi pertinente, pe acest aspect, adversarul neprezentând niciun document confirmativ pentru analiza acestor probe.

Reieşind din complexitatea tuturor circumstanţelor de fapt ale cauzei, se constată că lichidatorul autorizat ***** a ignorat faptul că, în probatoriul administrat nu există niciun fel de probă judiciară obiectivă care să ateste existenţa condiţiilor survenirii răspunderii subsidiare solidare/subsidiare în cazul cercetat.

În contextul situaţiei concrete constatate în speţa dedusă judecăţii şi aplicând regulile de interpretare a normelor enunţate supra, **********conchide că prezentul recurs urmează a fî admis cu consecinţa casării înheierii din 02.05.2023 şi respingerii cererii în cazul concret ca fiind netemeiată.

La data de 02.10.2023, reprezentantul administratorului autorizat *****, avocatul Dobrostomat Iraida, a înaintat referință la recursul declarat de avocatul Aronov Roman, în interesul lui *****Nicolai, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, prin care, reiterând motivele expuse în cererea privind încasarea remunerației din contul administratorului statutar *****Nicolai, a solicitat respingerea recursului declarat și menținerea încheierii instanței de fond.

Termenul declarării recursului

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeaşi lege, încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile din data comunicării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 02.05.2023, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 12.05.2023.

Prin urmare, Colegiul civil constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilităţii.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău consideră că recursul declarat de avocatul Aronov Roman, în interesele lui **********urmează a fi respins cu menţinerea încheierii primei instanţe din 02.05.2023, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. c) din Legea insolvabilităţii una din competenţele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remuneraţiei lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura pînă la confirmarea ori, după caz, pînă la înlocuirea sa de către adunarea

creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă.

Din materialele pricinii se constată că, la data de 22.05.2020 ***** a depus cerere introductivă privind declararea insolvabilităţii S.C. „*****” S.R.L.

Prin încheierea instanţei de insolvabilitate din 25.05.2020 cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului S.C. „*****” S.R.L. a fost admisă spre examinare, concomitent a fost instituită perioada de observaţie şi a fost numit în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate *****, deţinătorul autorizaţiei nr.39 din 14.01.2015.

Prin hotărîrea din 03.08.2020 cererea introductivă a fost admisă, s-a constatat insolvabilitatea şi dispusă intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de S.C. „*****” S.R.L.; desemnat în calitate de lichidator al debitorului insolvabil S.C. „*****” S.R.L., administratorul autorizat *****, deţinătorul autorizaţiei nr.39 din 14.01.2015.

Prin încheierea instanței de insolvabilitate din 07.04.2021, a fost dispusă trecerea S.C. „*****” S.R.L. la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului şi distribuirii produsului rezultat. S-a investit în funcţia de lichidator al S.C. „*****” S.R.L., administratorul autorizat *****, deţinătorul autorizaţiei nr.39 din 14.01.2015, cu atribuţiile prevăzute de art.66 din Legea insolvabilităţii, inclusiv valorificarea şi lichidarea masei debitoare.

La data de 18.04.2022, administratorul autorizat ***** , invocînd că debitorul nu dispune de bunuri a depus cerere privind aprobarea remuneraţiei pentru executarea obligaţiilor în cadrul procesului în mărime de 100 000 lei şi încasarea acesteia din contul membrului organului de conducere a societăţii debitoare S.C. „*****” S.R.L., *****Usatîi, cît şi a cheltuielilor avansate în sumă de 7498,48 lei.

Fiind investită cu examinarea cererii privind aprobarea remunerației lichidatorului pentru perioada procedurii și a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere al debitorului S.C. „*****” S.R.L, în persona lui **********a sumei de 100 000 lei cu titlu de remunerare pentru perioada de insolvabilitate și a sumei de 7 498,48 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor aferente procesului de insolvabilitate, instanța de judecată prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023 a admis parțial cererea administratorului autorizat, *****, cu privire la încasarea remuneraţiei şi a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil; a aprobat remuneraţia administratorului autorizat, *****, pentru

exercitarea atribuţiilor în calitate de lichidator a debitorului insolvabil S.C. „*****” S.R.L., în mărime totală de 100 000 lei și a dispus încasarea de la **********în beneficul administratorului autorizat *****, suma de 105 498, 48, din care 5 498,48 lei, cu titlu de cheltuieli aferente şi 100 000 lei, cu titlu de remunerație. În rest, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil apreciază ca fiind corectă soluția instanței de fond, or, potrivit art. 5 alin. (5) lit. c) din Legea insolvabilităţii una din competenţele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remuneraţiei lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura pînă la confirmarea ori, după caz, pînă la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă.

Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilităţii, cheltuielile procesului de insolvabilitate, includ remuneraţia şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Conform prevederilor art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, administratorul și lichidatorul au următoarele atribuţii principale: primirea remuneraţiei în modul stabilit de lege.

Din prevederile art. 70 alin. (l)-(5) din Legea insolvabilităţii, rezultă că pentru îndeplinirea funcţiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remuneraţie şi la compensarea cheltuielilor aferente. Remuneraţia administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă naţională, inclusiv în cazul în care remuneraţia se determină în funcţie de creanţe/sume în valută străină. Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în cazul în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie al conducătorilor încadraţi în unităţi care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unităţile cu autonomie financiară. Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plăteşte lunar din patrimoniul debitorului. Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, poate decide reducerea

cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, dar nu mai jos decît coeficientul minim de multiplicare, recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie al conducătorilor încadraţi în unităţi care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit cu cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Conform art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/ lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligaţie se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a preşedintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părţilor citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Din materialele cauzei se constată că, potrivit informațiilor din Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 26174 din 08.05.2020, administrator al întreprinderii debitoare este indicat *****Nicolai, fiind totodată și asociat al întreprinderii (f.d. 6).

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 03.08.2020 a fost admisă cererea introductivă a creditorului *****; s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.C. „*****” S.R.L și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința acesteia, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității administratorul autorizat *****, deținătorul autorizației nr. 39 din 14.01.2015 (f.d. 13).

Corespunzător, *****Nicolai, prin raportare la prevederile art. 247, alin. (1) şi (2) din Legea insolvabilităţii, deţinea statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate.

Colegiul civil conchide că, în sensul art. 247 alin. (2) coroborat cu art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii, de principiu, este posibilă încasarea remuneraţiei lichidatorului anume de la această persoană, deoarece procesul de insolvabilitate a fost intentat la data de 03.08.2020, iar intimatul **********a avut calitatea de

membru al organelor de conducere ale debitorului cu 24 luni înainte de intentarea procesului de insolvabilitate.

Din speță urmează că, debitorul nu dispune de bunuri şi mijloace financiare pentru a acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului simplificat, şi corespunzător, devin aplicabile prevederile art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii din care rezultă că în acest caz, achitarea onorariului fix administratorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec, prin încheiere judecătorească, în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247.

Prin urmare, în cazul în care administratorul solicită achitarea remuneraţiei pentru perioada de activitate, precum şi compensarea cheltuielilor aferente de la organele de conducere ale debitorului consemnate la art. 247 din Legea insolvabilității, competenţa exclusivă de determinare a cuantumului acestei remuneraţii şi cheltuielilor aferente îi revine instanţei de insolvabilitate, competență reglementată prin norma art. 5 alin. (5) lit. o) coroborat cu art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii.

Reieșind din aceste circumstante, Colegiul civil constată că instanța de insolvabilitate a stabilit cert dreptul administratorului autorizat ***** de a solicita, de principiu, încasarea anume de la **********a remuneraţiei pentru perioada de exercitare a funcţiei de administrator al insolvabilității al S.C. „*****” S.R.L.

Totodată, legiuitorul a stabilit că achitarea onorariului fix administratorului şi compensarea cheltuielilor aferente care se trec în mod solidar în obligaţia organelor de conducere ale debitorului, sunt constituţionale, în măsura în care le este demonstrată culpa la apariţia stării de insolvabilitate.

Colegiul civil constată că, din prevederile pct. 79 din Hotărîrea Curţii Constituţionale nr. 16 din 09.06.2020 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 70 alineatele (3) şi (13) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012 (achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului şi compensarea cheltuielilor aferente care se trec în mod solidar în obligaţia organelor de conducere ale debitorului), rezultă că ”[...]textele „le suportă membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului” din articolul 32 alin. (2) şi „în obligaţia organelor de conducere ale debitorului” din articolul 70 alin. (13) ale Legii insolvabilităţii sunt constituţionale, în măsura în care le este demonstrată culpa la apariţia stării de insolvabilitate.

Reieșind din prevederile acestei hotărâri, administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității/lichidatorul ar putea pretinde la încasarea remunerației pentru munca depusă, în dependență de existența culpei persoanelor prevăzute expres în art. art. 32 alin. (2) și 70 alin. (13) din Legea insolvabilității.

Colegiul civil menționează că, conform art. 3 din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, administratorii autorizați desfășoară o activitate de liber profesionist de interes public. Aceștia nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a procesului de insolvabilitate, or Legea insolvabilității, prevede în mod obligatoriu participarea administratorilor autorizați în procesele de insolvabilitate, fiind imposibilă derularea unui proces de insolvabilitate în lipsa acestora.

Colegiul civil remarcă faptul că, nici Legea cu privire la administratorii autorizați și nici alte legi, nu prevăd că activitatea administratorului autorizat este gratuită.

Mai mult, art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității prevede expres dreptul administratorului insolvabilității și lichidatorului la primirea remunerației în modul stabilit de lege, iar art. 32 și art. 70 din Legea insolvabilității prevăd modalitatea, dar și cercul de persoane de la care această remunerație poate fi încasată în cazul lipsei masei debitoare.

De fapt, remunerația pentru executarea funcției de administrator sau lichidator în cadrul cauzelor de insolvabilitate este unica sursă de existență a unui administrator autorizat, desfășurată în cadrul unui proces de insolvabilitate.

Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 70 aliniatele (3) și (13) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nr. 16 din 09 iunie 2020 trezește incertitudinea administratorilor autorizați dacă vor fi sau nu remunerați pentru munca efectiv depusă, or acest lucru va depinde de circumstanțe ce nu le pot fi imputabile, adică de existența ori inexistența culpei persoanelor din contul cărora ar trebui să fie încasată remunerația pentru munca efectuată, în cazul survenirii stării de insolvabilitate.

Potrivit articolului 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Dreptului Omului orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Legiuitorul național a reglementat la art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității expres dreptul administratorului insolvabilității și lichidatorului la primirea remunerației în modul stabilit de lege.

Astfel, dreptul de a fi remunerat pentru activitatea realizată în cadrul procesului de insolvabilitate fiind conferit de legiuitor, s-a creat o „așteptare legitimă” a administratorului/lichidatorului de fi răsplătit pentru munca efectiv realizată în cadrul procesului de insolvabilitate, constituind un drept patrimonial al ultimului.

Prin urmare, așteptarea legitimă de a obține o remunerație pentru munca sa beneficiază de protecția oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO.

Subsecvent, Colegiul civil consideră că, remunerația administratorului autorizat reprezintă un „bun”, iar interesul administratorului autorizat, care participă în cadrul unui proces de insolvabilitate, este obținerea în proprietatea sa a acestui bun.

La caz, exercitând atribuțiile de lichidator, administratorul autorizat, în temeiul dreptului reglementat expres de legiuitor este interesat și este justificat să-și revendice acest drept în cadrul procesului de insolvabilitate.

La soluționarea chestiunii de încasare a remunerației administratorului autorizat pentru munca depusă în cadrul procesului de insolvabilitate, din perspectiva art. 54 din Constituția Republicii Moldova apare un conflict de drepturi -dreptul de proprietate al persoanelor fizice indicate la art. 32 alin. (2) și 70 alin. (13) din Legea insolvabilității și dreptul de proprietate al administratorului autorizat, care participă în cadrul procesului de insolvabilitate.

Astfel, în cazul admiterii cererii de încasare a remunerației va exista problema unei ingerințe în dreptul de proprietate al persoanelor fizice, indicate în art. 32 alin. (2) și 70 alin. (13) din Legea insolvabilității, iar în cazul respingerii cererii de încasare a remunerației va apărea problema lezării dreptului de proprietate al administratorului autorizat.

Colegiul civil consideră că în speța dedusă judecății prevalează dreptul de proprietate al administratorului autorizat.

În argumentarea acestei poziții Colegiul civil menționează că, conform art. 1 alin. (1) din Legea cu privirea la antreprenoriat și întreprinderi, antreprenoriat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri.

Deci, persoana care a hotărât să practice antreprenorialul este conștientă că poate surveni și starea de insolvabilitate din diferite motive obiective, care nu depind de el personal, dar totuși își asumă acest risc.

În viziunea Colegiului civil termenul „pe riscul propriu” include și riscul de a suporta cheltuielile legate de procesul de insolvabilitate, în cazul survenirii acestuia, după cum o face în situația când societatea se lichidează conform normelor prevăzute de Codul civil, dar nu potrivit Legii insolvabilității.

Alta este situația cu încasarea remunerației administratorului autorizat, pentru munca efectuată în cadrul cauzei de insolvabilitate.

În primul rând obligativitatea participării administratorului statutar în cadrul unui proces de insolvabilitate este prevăzută de Legea insolvabilității, nefiind lăsată la discreție prezența acestuia.

Conform prevederilor legislației în vigoare, candidatura administratorului provizoriu, la etapa provizorie, este propusă de creditorul care depune cererea introductivă. Creditorul sau debitorul, care a depus cererea introductivă propune candidatura administratorului insolvabilității sau a lichidatorului. În cazul când astfel de propuneri din partea persoanelor care au depus cereri introductive nu survin, instanța desemnează din oficiu candidatura unui administrator al insolvabilității/lichidator.

Însă, nici într-o situație din cele relevate supra, nu se solicită consimțământul administratorului autorizat pentru exercitarea acestei munic, acesta fiind obligat de a executa diferite funcții în cadrul unui proces de insolvabilitate, în baza actelor de dispoziție (încheierii de admitere spre examinare a cererii introductive sau a hotărârii de admitere a cererii introductive).

Astfel, în cazul când nu vor fi identificate persoane culpabile în survenirea insolvabilității, remunerația administratorului autorizat nu va fi achitată, la fel ca și cheltuielile suportate pe parcursul desfășurării procesului de insolvabilitate.

Din considerentele expuse supra, Colegiul civil consideră că, încasarea remunerației administratorului autorizat doar în cazul stabilirii culpei persoanei în apariția stării de insolvabilitate de la care această remunerație urmează a fi încasată, încalcă dreptul de proprietate al administratorilor autorizați.

Potrivit art. 4 al Constituției Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile şi libertățile omului se interpretează şi se aplică în concordanță cu pactele şi celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

În ceea ce privește aplicarea art. 4 din Constituție, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 55 din 14.10.1999 privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a statuat că: „...această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând mai întâi, că organele de

drept ... sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional, acordând în caz de neconcordanță prioritate prevederilor internaționale”.

Conform Hotărârii nr. 10 din 16.04.2010 pentru revizuirea hotărârii nr. 16 din 28.05.1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova în redacția hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a statuat că practica jurisdicțională internațională ... este obligatorie pentru Republica Moldova ca stat care a aderat la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi libertăților fundamentale.

Prin ratificarea Convenției europene pentru apărarea dreptului omului şi libertăţilor fundamentale, inclusiv prin prisma art. 46 par. 1 din Convenție, Republica Moldova şi-a asumat angajamentul de a se conforma hotărârilor definitive ale Curţii în litigiile la care sunt părţi şi care le invocă, inclusiv în cazuri similare în vederea evitării unor altor încălcări de acelaşi gen.

În temeiul prevederilor enunţate, precum și reieșind din art. 4 al Constituției RM, art. art. 2 alin. (3) și 12, alin. (1) CPC al RM, instanțele judecătorești naționale au obligația să aplice în mod direct, atât prevederile Convenției Europene în tot spectrul acesteia, cât și concluziile instanței europene în orice caz concret ce este supus aprecierii lor.

Reieșind din cele expuse, Colegiul civil menționează că la examinarea cererii de încasare a remunerației administratorului autorizat, pentru executarea funcției de administrator provizoriu, administrator la insolvabilității, lichidator urmează a fi aplicate direct prevederile Convenției Europene.

Colegiul civil consideră necesar de a releva faptul că, funcția de lichidator este executată de un profesionist - administrator autorizat, care nu poate fi obligat să activeze gratis, or art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că orice persoană are dreptul la muncă, dar și dreptul la remunerație pentru munca depusă.

Acest drept al lichidatorului este prevăzut atât de art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, cât și de articolul 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Dreptului Omului.

Prin urmare, Colegiul civil va respinge alegațiile recurentului precum că, cererea privind remunerația administratorului autorizat ***** urmează a fi respinsă din motiv că, nu a fost demonstrată culpa membrilor organelor de conducere a S.C. „*****” S.R.L. în provocarea insolvabilității întreprinderii debitoare, or la caz

sunt lezate în mod direct drepturile administratorului autorizat de a primi recompensa pentru munca depusă.

Totodată, având în vedere că recurentul nu contestă modalitatea calculării remunerației administratorului insolvabilității și a cheltuielilor aferente solicitate, ci consideră că vinovăția sa la apariția stării de insolvabilitate nu a fost probată, Colegiul civil adnotează că, prin prisma prevederii art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, urmează să supună controlului judecătoresc încheierea emisă de instanța de fond pe baza temeiurilor recursului înaintat și anume, a pretențiilor formulate de recurent.

Colegiul învederează că instanța de insolvabilitate just și întemeiat a concluzionat în vederea admiterii parțiale a cererii administratorului insolvabilității S.C. „*****” S.R.L, ***** cu privire la aprobarea şi încasarea remuneraţiei pentru exercitarea funcţiei de administrator al insolvabilității S.C. „*****” S.R.L şi încasarea acesteia de la membrul organelor debitorului insolvabil *****Nicolai, în calitatea sa de administrator statutar al acesteia, prin prisma reglementărilor statuate de art. 247 din Legea insolvabilității.

Prin urmare, din analiza detaliată a materialelor cauzei, Colegiul civil constată ca fiind corectă și întemeiată concluzia instanței de fond întru admiterea parțială a cererii administratorului insolvabilității S.C. „*****” S.R.L, ***** cu privire la aprobarea şi încasarea remuneraţiei pentru exercitarea funcţiei de administrator al insolvabilității şi încasarea acesteia de la membrul organelor debitorului insolvabil **********,or fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor și acest fapt constituie o obligație pozitivă a părţilor şi are menirea asigurării bunei funcţionări a justiţiei, iar admisibilitatea unei cereri sau unui demers va fi posibilă doar prin probe pertinente şi concludente prin care se va dovedi veridicitatea acestora.

Colegiul civil menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai şi alţii contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, deoarece la judecarea recursului nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept ce ar confirma ilegalitatea încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră că, recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023 prin care a fost admisă parțial cererea lichidatorului S.C. „*****” S.R.L., în procedura falimentului, *****, cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil.

În conformitate cu art. art.426 alin.(3), 427 lit. a), art. 428 alin.(1), art. 238-241 CPC ***Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Aronov Roman, în interesele lui *****Nicolai.

Se menține încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02.05.2023 prin care a fost admisă parțial cererea lichidatorului S.C. „*****” S.R.L., în procedura falimentului, ***** cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente din contul membrului organului de conducere a debitorului insolvabil.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov